

[Finansministeren.]

Del af Befolkningen, vi vanskeligst har kunnet hjælpe — eller i hvert Fald mindst har hjulpet — ved de Foranstaltninger, som i Almindelighed bliver foretaget.

I denne Forbindelse siges der: Hvorfor ikke overføre det til Socialministeriet? Det er ikke Socialministeriet, der i Almindelighed forvalter netop disse Kort. Det gør det, hvor Kortene er begrænset til den daarligst stillede Del af Befolkningen, men hele Kortordningen med Smørrabatkort for Familier med Børn ligger ikke under Socialministeriet, den ligger under Handelsministeriet. Derfor ligger ogsaa denne Tøjkortordning under Handelsministeriet. Handelsministeriet uddeler disse Kort efter Forhandling med Finansministeren, men selve den administrative Ordning ligger under Handelsministeriet ganske paa samme Maade som Smørrabatkortene til Familier med Børn, ligesom jeg gaar ud fra, at ogsaa den Rabatordning, der skal gennemføres paa Grund af Margarinesalgets Bortfald, vil komme til at ligge under Handelsministeriet.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen talte om, at der maaske var andre Veje at gaa med Hensyn til at skabe Dækning end den, jeg specielt har peget paa, nemlig en Forhøjelse af Indkomst- og Formueskatten. Hvis det ærede Medlem tænker paa, at man med Hensyn til Manufaktur-skatten kunde gaa til en Afgift paa Produktionsstedet i Stedet for en Afgift i Butikken — det er jo en af de Muligheder, man kunde overveje, og derved vilde man i alt Fald i nogen Grad kunne differentiere Afgiften —, vil jeg gøre opmærksom paa, at det er jo ikke det, der skal give Pengene, saaledes som vi nu er stillede. Det er først og fremmest de Varer, der ligger i Butikkerne, og ikke de Varer, der fremtidig produceres, der skal skæppe i Kassen i det indeværende og det kommende Finansaar. Hvis man gik over til en Produktionsafgift alene, vilde man ikke komme nogen Vegne, finansielt set, i den øjeblikkelige Situation.

Jeg noterer mig for øvrigt i denne Forbindelse, at det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen i Modsætning til de ærede Medlemmer Hr. Himmelstrup og Hr. Hassing-Jørgensen siger, at jeg har vurderet Mulighederne alt for optimistisk med Hensyn til Udbyttet af Omsætningsskatten i det kommende Aar. Det er muligt. Jeg erkender, at hvis jeg ikke netop havde Butikslagrene at støtte mig til, vilde det være en meget optimistisk Vurdering, naar selve Omsætningsafgiften er ansat til at ville give 65 Mill. Kr. — det er det Tal, jeg har regnet

med for det kommende Aar —, medens den for afvigte Regnskabsaar har givet 78 Mill. Kr. Men jeg haaber, at det dog skal lykkes at komme igennem med det Udbytte, jeg har anslaaet.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen gjorde opmærksom paa, at der er en stor Kreds af Borgere, hvis Forhold vanskeliggøres ved den Forhøjelse af Priserne paa visse Varer, der i Lovforslaget er Tale om. Jeg skal meget villigt erkende disse Vanskeligheder, og selv om jeg ikke her skal give noget Tilsagn om Ændringer i Afgiftssatserne — der kan naturligvis kun være Tale om mindre væsentlige Ændringer —, skal jeg erklære mig villig til at forhandle om Spørgsmaalet med Udvalget.

Det ærede Medlem Hr. Rager red, om jeg saa maa sige, sin Kæphest fra i Fjor og omtalte disse Legitimationskort, som han nu har forset sig paa. Det ærede Medlem mente, at det var Mangel paa Standhaftighed fra min Side over for Embedsmændene, naar disse Kort i sin Tid blev foreslaaet og nu blev opretholdt. Jeg kan sige til det ærede Medlem, at jeg har i mine Dage selv haft saa meget med Kontrol at gøre, at jeg har følt mig inderligt overbevist om, at dette Legitimationskort var en Nødvendighed, og jeg har ikke behøvet nogen Tilskyndelse hverken til at foreslaa eller opretholde det. I øvrigt vil jeg sige, at naar det ærede Medlem stadig fremstiller Embedsmændene som Mennesker, der egentlig ikke spekulerer paa andet end at gøre Tingene vanskelige og fortrædige deres Medmennesker, mener jeg ud fra et langt Livs Erfaring, at det er en ganske forkert Opfattelse. Det gælder ogsaa i det givne Tilfælde. Jeg har haft mange Beviser paa, at man netop i Toldetaten, hvor dette Spørgsmaal jo hører hen, har mødt Anerkendelse fra Erhvervenes Side for den udmærkede, facile, forstaaende og praktiske Maade, hvorpaa man behandler de Spørgsmaal, der her er Tale om, saa selv om det ærede Medlem Hr. Rager engang er kommet ud for et Uheld med Hensyn til disse Legitimationskort, tror jeg nu alligevel, at han overdriver sine Bekymringer i saa Henseende. Jeg kan for min Del ikke sige andet, end at det er min Opfattelse, at disse Kort maa fastholdes.

Hassing-Jørgensen: Det beror paa en Misforstaaelse, naar den højtærede Finansminister mener, at der er principiel Uoverensstemmelse i vort Grundsyn paa de finansielle Forhold. Finansministeren kan ikke være uvidende om, at jeg til enhver Tid har